

Sygn. akt V CZ 106/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku O. K.
przy uczestnictwie Gminy W.
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 marca 2011 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., albowiem wnoszący skargę nie uzupełnił w określonym terminie braku formalnego skargi.

W zażaleniu na to postanowienie wskazano, że nie doręczono pełnomocnikowi wnioskodawcy wezwania do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej, a znajdujący się w aktach sprawy dowód doręczenia podpisała Z. O., która nigdy nie była i do obecnej chwili nie jest pracownicą kancelarii adwokackiej pełnomocnika wnioskodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu zażalenia, wezwanie, skierowane dnia 26 czerwca 2010 r. do pełnomocnika procesowego wnioskodawcy, zostało doręczone dnia 19 lipca 2010 r. (k. 116 akt) w trybie przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. oraz w § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w sądownym w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 99, poz. 697 ze zm.). Wymienione rozporządzenie, z mocy art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., Nr 7, poz. 45) obowiązywało w dacie doręczenia przedmiotowego pisma sądowego. Opisany w zażaleniu sposób doręczenia pisma sądowego, potwierdzony przez Z. O., obejmuje inne pismo sądowe a mianowicie odpis orzeczenia Sądu drugiej instancji z dnia 26 stycznia 2010 r. (k. 103a akt), przy czym należy podkreślić, iż wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną w ustawowym terminie, liczonym od tego doręczenia.

Z tych względów uzasadnione było odrzucenie przez Sąd drugiej instancji skargi kasacyjnej wnioskodawcy, której braków nie usunięto w terminie, a skierowane przeciwko temu orzeczeniu zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.